

Publicerad 2008-08-26 07:28 av VildLilja

Nu renoverar hon sin själ och börjar sakta kunna tro igen.

Den utsatta flickans nedbrutna tro

Inte nog med
att kaffet nu påminde henne
om lukten
på gammal gubbes hud

så var det något annat
gömt långt bakom
som talade om
att hennes hud inte längre
fans till

hon såg sig själv
som ett blödande kötsår
påväg att börja ruttna

Kanske var det hennes
egen stank hon kände i kaffet
hon tittade på sina magra fingrar
och sedan ner i koppen

kanske var den lilla flickan
med de sorgsna ögonen
hon såg i spegelbilden
hon själv

Kanske var det bara
ännu en person som skulle tala om
hur äcklig hon var

själv kunde hon längre inte
se skillnad
själv kunde hon längre inte
förstå skillnaden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren VildLilja med Poeter.se id #6078 innehar upphovsrätten